

ارزیابی تأثیر سپروفلوکساسین در مقایسه با برخی از آنتی بیوتیک‌های رایج بر سویه‌های مقاوم پسودوموناس آنروژینوزا در شرایط In-Vivo و In-Vitro

علی اکبر شعبانی^{۱،۲*} (M.Sc), نسرین معصومی^۳ (Ph.D), سعید آل آقا^۴

۱- دانشگاه علوم پزشکی سمنان، دانشکده پزشکی، گروه انگل و میکروبیولوژی

۲- دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی، گروه باکتری شناسی

۳- دانشگاه علوم پزشکی تهران، بیمارستان دکتر علی شریعتی و روشنین تهران

۴- انسٹیتو (مؤسسه) واکسن و سرم سازی رازی ، بخش کنترل فرآورده‌های مصرف پزشکی ، حصارک کرج

خلاصه

سابقه و هدف: امروزه پسودوموناس آنروژینوزا به علت مقاومتی که در برابر عوامل ضد میکروبی دارد و یا مقاومتی که خیلی سریع در مقابل آن به دست می‌آورد، نقش مهمی در ایجاد عفونت‌های بیمارستانی دارد. گسترش عفونت‌های ناشی از آن نیز حائز اهمیت می‌باشد، به گونه‌ای که شاید کمتر عضوی را بتوان پیدا کرد که در شرایط خاص، این باکتری قادر به ایجاد عفونت در آن نباشد. از این‌رو، تلاش برای یافتن و یا ارزیابی مواد ضد پسودومونایی جدید امری ضروری است. این مطالعه کوششی در راستای پاسخ به این نیاز می‌باشد.

مواد و روش‌ها: ۱۲ سویه مقاوم پسودوموناس آنروژینوزا از پنج بیمارستان تهران جمع‌آوری شد. پس از انجام آزمایش‌های تأییدی، طیف مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های تأیید شده با روش BAUER-KIRBY و همچنین مقادیر MICs آنتی بیوتیک‌های تحت بررسی تعیین گردید. در نهایت، اثرات درمانی آنها نیز در مدل عفونت تجربی در موش، مطالعه و مقایسه گردید.

یافته‌ها: بالاترین درصد مقاومت سویه‌های پسودوموناس آنروژینوزا در مقابل نیتروفورانتولین و سپس در مقابل نالیدکسیک اسید به چشم می‌خورد که به ترتیب ۹۰٪ و ۱۰٪ بود. مؤثرترین آنتی بیوتیک‌های تحت بررسی عبارت بودند از: سپروفلوکساسین و نورفلوکساسین که درصد مقاومت در مقابل آنان به ترتیب صفر و ۳٪ درصد بود. نتایج حاصل از مطالعه اثرات درمانی آنتی بیوتیک‌های اشاره شده در بالا در مدل عفونت تجربی در موش نیز حاکی از آن بود که غلظت‌های درمانی سپروفلوکساسین نیز مؤثرتر از سایر آنتی بیوتیک‌ها بود.

نتیجه‌گیری: اگرچه در بین ۱۲ آنتی بیوتیک تحت بررسی سپروفلوکساسین مؤثرترین آنها بر سویه‌های مقاوم پسودوموناس آنروژینوزا بود ولی وفور مقاومت در مقابل عوامل ضد پسودومونائی متأثر از رژیم‌های درمانی مورد استفاده در هر بیمارستان می‌باشد. لذا تدوین برنامه‌ای جامع جهت کنترل مداوم مقاومت آنتی بیوتیکی در هر بیمارستان و یا بیمارستان‌های مشابه از نظر مصرف آنتی بیوتیک‌ها امری ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: مقاومت، آنتی بیوتیک، سپروفلوکساسین، پسودوموناس آنروژینوزا

مقدمه

تحت تأثیر آنتی بیوتیک‌ها از بین می‌روند ولی این

باکتری به علت مقاومتی که دارد باقی مانده و در نقاط

مختلف بدن اطفال، افراد مسن، افراد مبتلا به

امروزه پسودوموناس آنروژینوزا نقش مهمی در پاتولوژی انسان دارا می‌باشد، زیرا اکثر باکتری‌های دیگر

۱۱۲ سویه پسودوموناس آئروژینوزا جدا شده از بیماران بیمارستان‌های دکتر شریعتی، امام خمینی، سوانح و سوختگی توحید، امیراعلم و مرکز طبی کودکان پس از انتقال به آزمایشگاه باکتریولوژی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس مورد آزمایشات تأییدی از جمله کشت در آگار شیری قرار گرفتند. آزمایش مطالعه طیف مقاومت آنتی‌بیوتیکی (آنتی‌بیوگرام) مطابق روش Bauer-Kirby [۱۷]، آزمایش تعیین حداقل غلظت متوقف کننده رشد (MIC) طبق روش تهیه رقت در محیط مایع به صورت میکرو با رعایت اصول استاندارد شده توسط «کمیته ملی استانداردهای روش‌های آزمایشگاه پالیسی» [۱۶] بر روی ۱۰۳ سویه تأیید شده انجام گرفت. اثرات درمانی سپرروفلوکسازین نیز در مقایسه با ۴ عدد از مؤثرترین آنتی‌بیوتیک‌های تحت بررسی در In-Vitro در انتیتو واکسن و سرم سازی رازی کرج مطالعه گردید. مدل حیوانی استفاده شده برای مطالعه اثرات درمانی آنتی‌بیوتیک‌ها مدل عفونت تجربی داخل صفاقی در موش بود [۲۰]. در هر مورد ED₅₀ آنتی‌بیوتیک طبق روش اسپرمن-کاربر محاسبه گردید [۷].

نتایج

نتایج حاصل از مطالعه تأثیر سپرروفلاکسازین، نورفلالکسازین، کاربپنی‌سیلین، جنتامایسین، آمیکاسین، توبرافلومایسین، آزلوسیلین، مزلوسیلین، پلی‌میکسین بی، کانا‌مایسین، نیتروفورانتوئین، و نالیدیکسیک اسید (دو آنتی‌بیوتیک اخیر فقط در مورد نمونه‌های ادراری) بر روی سویه‌های مقاوم پسودوموناس آئروژینوزا در جدول یک و نمودارهای ۱ و ۲ آمده است. همانطور که در جدول و نمودارها نشان داده شده است ماکزیمم درصد مقاومت (۱۰۰٪) در مقابل نیتروفورانتوئین در همه بیمارستان‌های تحت بررسی به چشم می‌خورد. نالیدیکسیک اسید هم به جز در بیمارستان دکتر شریعتی که مقاومت در مقابل آن ۸۵/۷۲٪ می‌باشد در بیمارستان‌های دیگر وضعیتی مشابه نیتروفورانتوئین

بیماری نقص سیستم ایمنی، بیماری‌های متابولیکی، بدخیمی‌ها، سوختگی‌ها، عفونت‌های شدید و وحیم ایجاد می‌کند. این باکتری عامل ۱۰ تا ۲۰ درصد عفونت‌های بیمارستانی، ۱۱ درصد باکتری‌های جدا شده از خون و ۴۰٪ آپیدمی‌های بیمارستانی می‌باشد [۲]. علاوه بر موارد ذکر شده عفونت‌های بیمارستانی ناشی از این باکتری، مسئله گستردنگی این عفونت‌ها نیز حائز اهمیت می‌باشد، به طوری که کمتر عضوی را شاید بتوان پیدا کرد که در معرض عفونت توسط این باکتری قرار نگرفته باشد [۲]. این باکتری همچنین قادر به ایجاد عفونت در پوست، بافت‌های زیر پوست، استخوان، مفاصل، چشم، گوش، سینوس‌های ماستوئید، و پارانازال منژر، دریچه‌های قلبی، مجرای ادراری، دستگاه گوارش و دستگاه تنفسی می‌باشد [۶]. علاوه بر آن وجود فاکتور مقاومت و سهولت نقل و انتقال آن در این باکتری، توانائی سازش این باکتری با محیط و شرایط مختلف، باعث شده که درمان عفونت‌های ناشی از آن با مشکلات عدیدهای مواجه باشد [۲۱]. لذا مقاوم شدن سریع به مواد ضد باکتریائی از ویژگی‌های مهم این باکتری می‌باشد. از این رو جستجو و تلاش برای یافتن و یا ارزیابی مواد ضد پسودومونائی جدید ضروری است. بر این اساس تأثیر سپرروفلاکسازین بر روی سویه‌های مقاوم پسودوموناس آئروژینوزا در مقایسه با ۱۱ آنتی‌بیوتیک دیگر مورد بررسی مقایسه‌ای قرار گرفت. البته ویژگی‌های اختصاصی سپرروفلاکسازین از قبیل وسیع‌الطیف بودن (که بر پسودوموناس آئروژینوزا نیز موثر است)، توانائی نفوذ در اکثر بافت‌های بدن، مؤثر بودن در غلظت‌های بسیار پائین (کمتر از یک میکروگرم در میلی لیتر) [۱۵]، امکان تجویز آن از طریق خوراکی، از همه مهم تر اثرات تضعیفی آن بر روی عوامل مقاومت به ویژه عوامل مقاومت چندگانه، ممانعت از کوئنزوگاسیون، و کروموزومی بودن مقاومت به آن [۱۱] نیز در این انتخاب نقش داشته‌اند.

مواد و روش‌ها

بالاترین درصد مقاومت بعد از نیتروفورانتوئین و نالیدیکسیک اسید به ترتیب در مقابل کانامایسین (۸۶/۳۳٪)، جنتامایسین (۴۸/۵۷٪)، کاربپنی سیلین (۴۳/۶۹٪)، و کمترین درصد مقاومت در مقابل سپرروفلوکساسین (صفر)، نوروفلوکساسین (۲/۸۸٪) پلی میکسین بی (۶/۸۸٪) و آمیکاسین (۱۲/۶۱٪) مشاهده گردید (جدول ۱ و نمودار ۱).

مقادیر MIC50 و MIC90 سپرروفلوکساسین در برابر سویه‌های مذبور به ترتیب $25\text{ }\mu\text{g/ml}$ و $1\text{ }\mu\text{g/ml}$ بود در حالی که این مقادیر در مورد سایرین خیلی بیشتر از اعداد ذکر شده بود (جدول ۲). نکات حائز اهمیت دیگر در این مطالعه مقاومت همزمان به چندین آنتی بیوتیک حتی تا مقاومت به بیش از چهار آنتی بیوتیک، تکرار الگوی مقاومت در سویه‌های مطالعه شده، به گونه‌ای که گاهاً یک الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی و یا

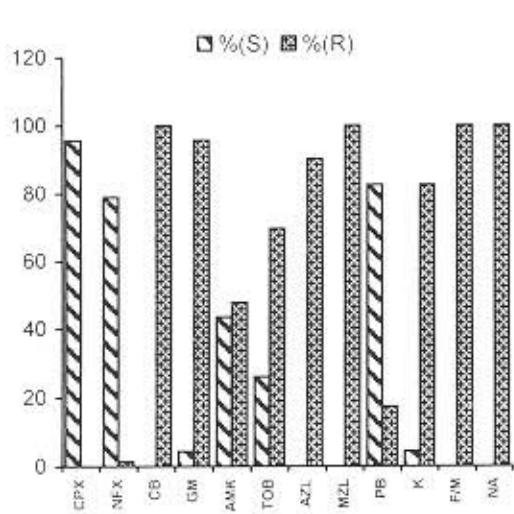
دارد. با توجه به عدم مصرف و یا مصرف اندک نالیدیکسیک اسید در عفونت‌های ادراری ناشی از این باکتری در بیمارستان دکتر شریعتی، درصد مقاومت در مقابل آن در این بیمارستان قابل توجه می‌باشد. به دلیل این که نالیدیکسیک اسید و نیتروفورانتوئین تنها ممکن است در درمان عفونت‌های ناشی از پسودوموناس آئروژینوزا در مجاری ادراری مورد استفاده قرار گیرند فقط درجه حساسیت سویه‌های جدا شده از این نوع عفونت‌ها (۲۲ سویه) در مقابل این دو آنتی بیوتیک ارزیابی گردید. جدول شماره یک نشان می‌دهد که درصد و طرح مقاومت آنتی بیوتیکی سویه‌های جدا شده در بیمارستان سوانح سوختگی توحید (نمودار ۲) متفاوت از سایر بیمارستان‌های تحت بررسی می‌باشد ولی در بیمارستان‌های دیگر علی‌رغم تفاوت‌های مختصر تقریباً مشابه می‌باشد. در مجموع

جدول ۱. درصد سویه‌های مقاوم به هریک از آنتی بیوتیک‌های تحت بررسی به تفکیک هر بیمارستان

نام آنتی بیوتیک یا عامل ضد میکروبی (علامت اختصاری)	دکتر	امام خمینی	سوانح و سوختگی	مرکز طبی کودکان	امیر اعلم	مجموع چهار بیمارستان به غیر از سوانح و سوختگی	جمع
آمیکاسین (AMK)	-	-	۴۷/۸	-	۹/۷	۲/۵	۱۲/۶۱
جنتامایسین (GM)	۳۵/۷	۳۱/۲۵	۹۵/۶۵	۳۰/۷۶	۳۴/۸	۲۳/۷۵	۴۸/۵۷
آزلوماسین (AZL)	۱۴/۲۸	۳۱/۲۵	۹۰/۳	۱۵/۳۸	-	۱۳/۷۵	۳۱/۰۴
مزلومیلین (MZL)	۲۱/۳۵	۴۳/۷۵	۱۰۰	۱۵/۳۸	۴/۳۵	۲۰	۳۷/۹۲
نالیدیکسیک اسید (NA)	۸۵/۷۲	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۸۹/۴۸	۹۰/۹
نیتروفورانتوئین (F/M)	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۶۹/۲۱	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
کانامایسین (K)	۹۶/۴۳	۸۷/۰	۸۲/۶	-	۸۷	۷۸/۵	۸۶/۳۳
نوروفلوکساسین (NFX)	-	-	۹/۷	-	-	-	۳/۸۸
سپرروفلوکساسین (CPX)	-	-	-	-	-	-	-
توبرامایسین (TOB)	۱۷/۸۹	۱۸/۷۵	۶۹/۶	-	۳۰/۴۵	۱۸/۷۵	۳۰/۱۶
کاربپنی سیلین (CB)	۵۳/۵۵	۲۵	۱۰۰	-	۱۳/۰۴	۲۷/۵	۴۳/۶۹
پلی میکسین (PB)B	۳/۵۷	۱۲/۵	۱۷/۴	-	-	۳/۷۵	۶/۸۸

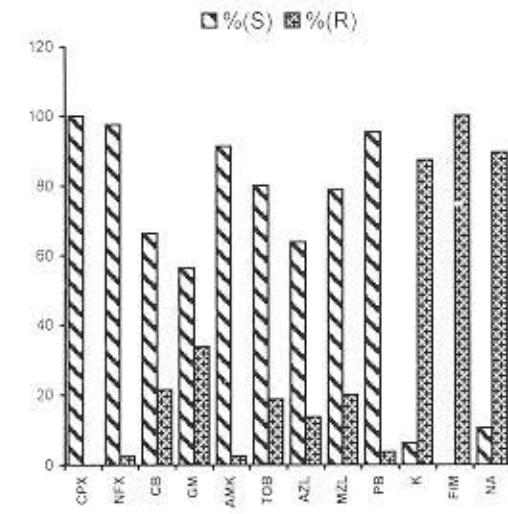
جدول ۲ مقادیر بدست آمده برای MIC آنتی بیوتیک های مورد بررسی

Range	MIC ($\mu\text{g/ml}$)		نام آنتی بیوتیک
	50%	90%	
<۰/۰۱۵-۲	۰/۲۵	۱	سیپروفلوکساسین
<۰/۱۲۵-۳۲	۲	۴	نورفلوکساسین
۰/۵ - > ۶۴	۸	۲۲	آمیکاسین
< ۱ - > ۵۱۲	۸	۱۲۸	جنتامایسین
۲ - > ۵۱۲	۶۴	۲۰۶	مزلوسیلین
< ۱ - > ۵۱۲	۱۶	۲۰۶	آزلوسیلین
۴ - > ۵۱۲	۱۲۸	۵۱۲	کانا مایسین
۱۶ - > ۲۵۶	۶۴	۲۵۶	نالیدیکسیک اسید

نمودار ۲. درصد سویه های حساس (S) و مقاوم (R) هر یک از آنتی بیوتیک ها در تمام بیمارستان های تحت بررسی به استثناء بیمارستان سوانح و سوختگی توحید

بالای سیپروفلوکساسین دارای عوارض جانبی شدید و حتی سمی می باشد ولی غلظت های درمانی آن به مراتب مؤثرتر از سایر آنتی بیوتیک های تحت بررسی در درمان عفونت های ناشی از پسودوموناس آئروژنوزا می باشد. به عنوان مثال تأثیر درمانی مصرف ۴/۳ میکروگرم از آنتی بیوتیک سیپروفلوکساسین به ازای هر گرم وزن حیوان مدل (موش) معادل مصرف ۰/۰۷۵ گرام از

نمودار ۱. درصد سویه های حساس (S) و مقاوم (R) هر یک از آنتی بیوتیک ها در تمام بیمارستان های تحت بررسی به استثناء بیمارستان سوانح و سوختگی توحید

الگوهای سیار مشابه در تعداد زیادی از این سویه های به چشم می خورد. این امر نیز در مورد نمونه های بیمارستان سوانح و سوختگی توحید بیشتر مشهود بود. مطالعه اثرات درمانی سیپروفلوکساسین و آنتی بیوتیک های دیگر در مدل عفونت تجربی داخل صفاقی موش نیز نشان داد که اگر چه غلظت های خیلی

مقابل این آنتی بیوتیک‌ها نیز رو به افزایش می‌باشد. مقاومت متقاطع هم از نظر کلینیکی حائز اهمیت می‌باشد، زیرا از این طریق باکتری می‌تواند به راحتی در مقابل گروهی از آنتی بیوتیک‌ها (که ممکن است کاربرد درمانی نیز نداشته باشدند) که ساختمان مشابهی دارند حتی در غیاب آنها مقاومت بدست آورد. درصد مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک‌هایی مانند آزلوسیلین و مزلوسیلین و کاربینی سیلین (هر سه از پنی سیلین‌ها) در بیمارستان‌های تحت بررسی در خور تأمل و تعمق می‌باشد. از طرفی چون آزلوسیلین و مزلوسیلین در هیچ‌کدام از بیمارستان‌های تحت بررسی کاربرد درمانی ندارند، می‌توان تیجه گرفت که هرچند مصرف زیاد یکی از عوامل مهم در پیدایش و افزایش درصد مقاومت محسوب می‌شود ولی در عین حال عامل انحصاری نمی‌باشد.

توجه به این نکته ضروری است که ایجاد بیوفیلم به دلیل مقاومت در برابر انتقال آنتی بیوتیک‌ها به داخل آن یک عامل مؤثر در مقاومت باکتری‌های تشکیل دهنده بیوفیلم در مقابل عوامل ضد میکروبی می‌باشد [۱۹]. سپرروفلوكسازین نه تنها با ممانعت اتصال دائمی باکتری‌ها به لایه‌های سلولی و بافتی، امکان پیدایش عفونت‌های بیوفیلمی و وابسته را تقلیل داده [۲۱]، بلکه با ایجاد تغییر شیمیایی در ترکیبات بیوفیلم، قادر به نفوذ در بیوفیلم و تأثیر بر باکتری‌های سازنده آن از جمله P.aeruginosa نیز می‌باشد [۱۹].

اثر باکتریسیدی سپرروفلوكسازین بر سویه‌های مقاوم پسودوموناس آئروژینوزا خیلی بیشتر از سایر آنتی بیوتیک‌های ضد پسودومونایی از جمله قوی‌تر از CFC - 222 (از فلوروکینولون‌های جدید) [۱۲] و Levofloxacin و Ofloxacin [۱۰] و حتی ۲-۴ برابر قوی‌تر از grepafloxacin [۸] می‌باشد. سپرروفلوكسازین علاوه بر مزایای برشمرده شده، با فرآورده‌های پلاسمیدی و کینولون‌های دیگر هم مقاومت متقاطع نشان نمی‌دهد [۱۱، ۱۴]. در نتیجه علاوه بر پائین بودن فرکانس پیدایش مقاومت در مقابل

آنتی بیوتیک جنتامایسین بوده است. با توجه به این که یکی از مهم‌ترین فاکتورهای مؤثر بر بروز عوارض ناخواسته آنتی بیوتیک‌ها، میزان مصرف آنها می‌باشد به خوبی ارجحیت آنتی بیوتیک سپرروفلوكسازین بر جنتامایسین مشخص می‌شود.

بحث

عفونت‌های ناشی از پسودوموناس آئروژینوزا هنوز به عنوان یکی از مشکلات درمانی در سطح جهان مطرح می‌باشد. مطالعات انجام شده بر روی مقاومت دارویی پسودوموناس‌ها مشخص کننده مسئله‌ای عمومی در مورد سویه‌های آن بوده است. به نظر می‌رسد که فاکتورهای متفاوتی از جمله استفاده بی‌رویه از آنتی بیوتیک‌ها، سنتز آنزیم‌های بتا لاکتاماز و آنزیم‌های دیگر توسط این باکتری، درمان‌های ناقص، ثابت بودن فرم درمانی برای مدت طولانی در بیمارستان‌هایی چون بیمارستان‌های سوانح و سوختگی (جدول ۱، نمودار ۲) در بروز و توسعه مقاومت در پسودوموناس‌ها نقش دارند. بنا بر این مشاهده می‌شود که بالاترین درصد های مقاومت آنتی بیوتیکی متعلق به سویه‌های جدا شده از بیمارستان سوانح سوختگی توحید می‌باشد (جدول ۱، نمودار ۲). علاوه بر آن طرح مقاومت آنتی بیوتیکی این سویه‌ها هم، کاملاً با نمونه‌های سایر بیمارستان‌ها متفاوت می‌باشد.

علاوه بر موارد ذکر شده، پسودوموناس ذاتاً مقاومت شدیدی نسبت به غالب آنتی بیوتیک‌ها از خود نشان می‌دهد. همچنان مقاومت با منشأ زنتیکی پلاسمیدی نیز به راحتی قابل انتقال به این باکتری می‌باشد. از این رو، مقاومت به وفور در این باکتری دیده می‌شود.

علی‌رغم پایین بودن درصد مقاومت به طور نسبی در مقابل پلی میکسین B (۶/۸۸ درصد، جدول ۱ و نمودار ۱) و آنتی بیوتیک‌های آمینوگلیکوزیدی مثل آمیکاسین (۱۲/۶٪، جدول ۱ و نمودار ۱) در سویه‌های این باکتری، سمیت شدید آنها باعث شده که در مصرف آنها تردیدهایی به وجود آید. از طرف دیگر آمار مقاومت در

نایاب انتظار داشت که میزان تأثیر آن بر تمامی میکروب‌ها از جمله پسودوموناس یکسان باشد. درصد مقاومت در مقابل آن در دو باکتری استافیلوکوکوس اپیدرمیدیس و آتروکوک (هردو از کوکسی‌های گرم مشبت و مقاوم) به ترتیب ۱۰ و ۳۶ درصد بود. شواهد بیانگر آن هستند که مقاومت به آن در حال افزایش می‌باشد. شیوع سویه‌های مقاوم به سپروفلوکسازین ($\text{MIC} > 4 \mu\text{g/ml}$) در یک مرکز چشم پزشکی از ۴۴/۰ درصد در فاصله زمانی ۱۹۹۱-۱۹۹۴ به ۱/۴ درصد در فاصله زمانی ۱۹۹۵-۱۹۹۸ افزایش یافته است [۱۲]. تکرار الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی هم، می‌تواند بیانگر ابتلاء به عفونت در بیمارستان باشد (عفونت بیمارستانی). این امر نیز با بررسی پرونده بیماران اثبات شد [۱]. بنابراین اهمیت و ضرورت کارکمیته‌های کنترل عفونت بیمارستان‌ها به خوبی مشخص می‌گردد. از این روز، باید همواره با توجه به درصد و الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی سویه‌های جدا شده در هر مرکز درمانی، نسبت به اتخاذ روش درمانی مناسب اقدام نمود. با توجه به این نکات، لزوم مطالعه و تحقیق پیگیر و مستمر در جهت ارزیابی آنتی‌بیوتیک‌های ضد پسودومونایی جدید به خوبی روشن می‌گردد.

تشکر و قدردانی

از گروه باکتری شناسی دانشگاه تربیت مدرس و موسسه واکسن سازی کرج که با حمایت‌های مادی و معنوی خود انجام این تحقیق را ممکن ساختند و از همه پرسنل آزمایشگاه میکروب شناسی بیمارستان‌های فوق که در امر نمونه‌گیری ما را یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- [۱] آقازاده، م. مقاومت داروئی و سروتاپ‌های شایع پسودوموناس آئروژینوزا در عفونت‌های سوانح و سوختگی (بیمارستان توحید) در تهران (پایان نامه دوره کارشناسی ارشد) ۱۳۶۵، دانشکده علوم

آن (۱۰۰-۱۰۰۰ مرتبه کمتر)، فرکانس انتقال مقاومت به آن هم در حال حاضر انداز نمی‌باشد. بنابراین می‌توان از سپروفلوکسازین به عنوان داروئی مؤثر در درمان عفونت‌های ناشی از پسودوموناس آئروژینوزا استفاده نمود. با این وجود، نظر به محل اثر سپروفلوکسازین (DNA, DNA Gyrase) و عوارض جانبی شدید آن در غلاظت‌های خیلی بالا، تجویز آن در کودکان و به ویژه در خانم‌های حامله توصیه نمی‌گردد. هر چند برای ممانعت از پیدایش سویه‌های مقاوم، کاربرد دوزهای بالا بر دوزهای کم ولی منقسم آن در درمان عفونت‌های پسودومونایی ارجح باشد [۹]. با توجه به این که حداقل MIC سپروفلوکسازین در برابر سویه‌های مقاوم به آن در حدود $4 \mu\text{g/ml}$ می‌باشد ($\text{MIC} > 4 \mu\text{g/ml}$) [۱۸]، و نظر به عدم شناسایی سویه‌های مقاوم به سپروفلوکسازین در مطالعه حاضر، وجود سه ایزوبله (حدود ۳/٪ نمونه‌ها) با MIC برابر با $2 \mu\text{g/ml}$ زنگ خطر را برای پیدایش مقاومت به آن به صدا درآورده است. نتایج این مطالعه، با سایر تحقیقات انجام شده در این رابطه قابل مقایسه می‌باشد، به گونه‌ای که مقدار MIC90 گزارش شده در این تحقیق مشابه مقدار گزارش شده توسط Dholakia و همکاران می‌باشد [۱۰]. نتایج این مطالعه با ۱۰۰ سویه سراتیامارسیسنس و پسودوموناس آئروژینوزا جدا شده از زخم‌های عفونی شده ۶۸ بیمار بستری در پنج بیمارستان جواهری، بوعلی، ولی‌عصر، شهید مصطفی خمینی، و نیروی هوایی انطباق دارد. در مطالعه فوق نیز ۳۸/۲ درصد بیماران مبتلا به عفونت مختلط با دو یا سه باکتری بوده‌اند. علاوه بر آن بیشتر سویه‌ها مقاومت چندگانه داشته و حتی نسبت به بعضی آنتی‌بیوتیک‌ها ۱۰۰ مقاوم بوده‌اند [۲]. این باکتری، همچنین شایع ترین عامل اتیولوژیک (۱۹/۲٪) عفونت‌های بیمارستانی بررسی شده توسط سالاری و همکارانش است [۵]. علاوه بر آن نسبت به اغلب آنتی‌بیوتیک‌ها نیز مقاومت بالائی نشان داده است. البته با وجود وسیع‌الطیف بودن سپروفلوکسازین

848-852.

- [11] Johen, W., Effects of ciprofloxacin on plasmid, Am J. Med. 82 (1987) 21-22.
- [12] Kim, J.H., Kang, J.A., Kim, Y.G. and Kim, J.W., In vitro and in vivo antibacterial efficacies of CFC-222, a new fluoroquinolone, Antimicrob. Agents Chemother. 41 (1997) 2209-2213.
- [13] Kwok, C.S., Wan, C., Hendricks Bryers, I.D., Horbett, T.A. and Rantner, B.D., Axolforpic design of infection-resistant antibiotic-releasing polymers: I. Fabrication and formulation , J. Control Release, 62 (1999) 289-299.
- [14] Marchbanks, C.R., Mckiel, J.R., Gilbert, D.H., Robillard, N.J., Painter, B., Zinner, S.H. and Dudley, M.N., Dose ranging and fractionation of intravenous ciprofloxacin against pseudomonas aeruginosa and staphylococcus aureus in an in vitro model of infection, Antimicrob. Agents Chemother., 37(1993) 1756-1763.
- [15] Merle, A. Efficacy of ciprofloxacin in animal models of infection endocarditis, meningitis and pneumonia, Am. J . Med. 82 Suppl 4 (1987) 63-66.
- [16] National committe for clinical laboratory standards, methods for dilution antimicrobial susceptibility tests for bacteria that grow aerobically 1985. publication m7-A. Villanova, PA.
- [17] National committe for clinical laboratory standards performance standards, for antimicrobial disk susceptibility tests , 3rd (1984) , publication m2-A3. Villanova , PA.
- [2] ادیب فر، پ. میکروب شناسی پزشکی، چاپ اول، ناشر نشریران و شرکت چاپ بهمن، تهران ، ۱۳۶۷، ص ۵۸۵ - ۶۰۳
- [۳] اعتمادی، ه و شهرکی زاهدانی، ش. بررسی سراتیاپسودوموناس در عفونت های بیمارستانی، مجله دانشکده پزشکی شماره ۱، ۱۳۷۵، ۵۴-۵۷
- [۴] خواجه کرم الدینی، م. و جهانشاهی، ع. معرفی پادزیست انتخابی و آزمون تشخیص افتراقی جدید برای استافیلوکوک اپیدرمیدیس، پژوهش در پزشکی، شماره ۳، ۱۳۷۶، ص ۲۵-۳۳
- [۵] سالاری، م.ح. و قاضی سعیدی، ک. نسبت باکتری های جدا شده از عفونت های پوستی بیمارستانی و الگوی مقاومت داروئی آنها، مجله بیماری های عفونی و گرمسیری، شماره ۵، ۱۳۶۷، ص ۳۲-۲۷
- [۶] ملک زاده، ف. بیماری های عفونی، باکتری ها (طب داخلی هاریسون)، چاپ اول، انتشارات چهره، تهابیان، و، ملک افضلی، ح. روشهای آماری در عیارگیری زیستی (ترجمه)، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۶۶ - ۱۳۵۶، ص ۵۰۷ - ۴۹۹
- [8] Barry, A.L. and Fuchs, P.C., Antibacterial activities of grepafloxacin, ciprofloxacin, loxacin and fleroxacin, J. Chemother. 91 (1997)9-16.
- [9] Chaudhny, N.A., Flynn, H.W., Murray, T.G., Tabandeh, H., Mello, M.O. and Miller, D., Emerging ciprofloxacin - resistant Pseudomona aeruginosa, Am. J. Ophthalmol., (1999) 509-510.
- [10] Dholakia, N., Rolston, K.V., Ho, H.D., Leblanc, B. and Bodey, G.P., Susceptibilities of bacterial isolates from patients with cancer to levofloxacin and other quinolones, Antimicrob. Agents Chemother., 38 (1994)

- biofilms, *Antimicrob. Agents Chemother.*, 38(1994) 2125-2133.
- [21] Vincent, T. and Andriole, M.D., Efficacy of ciprofloxacin in animal models of infection, *Am. J. Med.*, 82 (1987) 67-70.
- [22] Zimmerman, W., Penetration of beta-lactam antibiotics into their target enzymes in *pseudomonas aeruginosa* comparison of a highly sensitive mutant with its parent strains, *Antimicrob. Agents Chemother.*, 180(1980) 94-100.
- [18] Vincent, T. and Andriole, M.D., Efficacy of ciprofloxacin in animal models of infection, *Am. J. Med.*, 82 (1987) 67-70.
- [19] Peterson, L.R., Postelnick, M., Pozdol, T.L., Reisberg, B. and Noskin, C.A., Management of fluoroquinolone resistance in *pseudomonas aeruginosa*: outcome of monitored use in a referral hospital, *Int. J. Antimicrob. Agents*, 10 (1998) 207-214.
- [20] Suci, P.A., Mittelman, M.W., Yu, F.P. and Geesey, G.G., Investigation of ciprofloxacin penetration into *Pseudomonas aeruginosa*

Evaluation of the ciprofloxacin effect on resistant isolates of *Pseudomonas aeruginosa* in In-vitro and In-vivo

A.A. Shabani^{*1&2}(Ph.D), N. Mahsoomi³(Ph.D), S. Ale-Agha⁴(Ph.D)

1 - Dept. of Microbiology, School of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

2 - Dept. of Bacteriology, Faculty of Medical Sciences, Tarbiat Modarres University, Tehran, Iran

3 - Dr Shariati and Roohintan Hospitals, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

4 - Control Dept. of Products for Using in Medicine, Razi Institute for Vaccine and Serum, Hesarak-Karaj, Iran.

Introduction. Pseudomonal infections frequently responds poorly to conventional therapy. Ciprofloxacin,a bacteriocidal 4-quinolone, has a high activity against a broad spectrum of bacteria including *Pseudomonas aeruginosa*.

Materials and Methods. 112 resistant isolates of *P.aeruginosa* were collected from five hospitals in Tehran. After confirming them by the most specific bacteriological tests such as cultured on Skim milk agar and etc, the efficacy of ciprofloxacin evaluated in comparison with 11 other antipseudomonal antibiotics on 103 confirmed resistant isolates. Susceptibility tests were performed by disk-diffusion (BAUER-KIRBY) and Microdilution broth methods. The therapeutic effects of ciprofloxacin in comparison with the others were studied in experimental infectious model. The ED50 were determined by sperman-Karbers method.

Results. Ciprofloxacin was the most active agent against all isolates of *P.aeruginosa* that tested in in-vitro. The geometric mean(GM) MICs and ranges of ciprofloxacin was 1 and <0.015 to 2 μ g/ml. In-vivo protective efficacy of ciprofloxacin by intravenous(IV) injection was higher than those of the other agents tested in a mouse model of intraperitoneally inoculated infection caused by *P.aeruginosa*. Other agents did not exhibit comparable to that of ciprofloxacin in the same model of infection caused by *P.aeruginosa*.

Conclusion. The susceptibility profile of individual isolates of each hospital differs only a little, but differs more than the others . Thus, treatment programs of infectious diseases must be designed best on the individual hospital to control the antibiotic resistance .

Key words: Resistance; Antibiotic; Ciprofloxacine; *Pseudomonas aeruginosa*

* Corresponding author. Fax: 0231-31551; Tel: 0231- 32082